

TELETEKST DERGI

Eski Teletekste Yeni Adet

21.Sayı

İÇİNDEKİLER

SUAT ARSLAN

YİRMİLİK DİŞ

HAZAL ARTUÇ

KIRMIZI BİSİKLET

İBRAHİM KARAKUŞ

SAHANIN İÇERİSİNDE KALMA İSTEĞİ

HEDİYE DAĞEŞEN

ANLAYANLARIN HORTLAĞI

YUSUF ERKAN

BİSİKLET 2010 KISA FİLM
İNCELEMESİ

YIRMİLİK DİŞ

SUAT ARSLAN

*İstediğimiz şeyler yeni nevresimler
Henüz zamanımız var uyumak için
Dinlenmek istediğimiz şeyler var
Pek bir sabrımızda kalmadı hazır
Uzanıp sana sermem lazım bir kaç nevresim*

*Nerdesin görüşmeyeli diyorlar
Yukarıdan aşağıya inceliyorlar
Başlarda ekşi elmalar başlarda balık
Bir çürür bir kokar ne tuhaf olaylar
Ya rabbim ne tuhaf olaylar bunlar*

*Böyle böyle Nuriosmaniye
Böyle böyle kaybettiğim terbiye
Ne uzun yol ne de ince
Ne gündüz ne de gece
Böyle böyle saat beş buçuktan hallice*

*İkinci gibi indiğim metropolün hipodromu
Bir kaç beygir ve bir kaç kısa bey
Gişede avareler cin gibiler cash peşindeler
Benim bu pabuçlarda pek ayağım yok
Üzerimde bir seyis bitkinliği , bir bitki işsizliği*

*İşte tam da bu yüzden dişlerimin çürüğü
Sayın dişçi bey belki de dişlerimdeki plak
İşlerimdeki uğursuzluk dikişlerimdeki yırtık
Sevişmekten yoruldum ev işlerinden bıktım
Belki de tam bu yüzden yirmilik diş ağrım*

KIRMIZI BİSİKLET

HAZAL ARTUĞ

Kırık cam parçalarının arasında uykusundan uyandı Süreyya. Karanlık ve soğuk bir geceydi. Fazlaca üşümüş ve kaskatı kesilmişti. Elini alınına götürdüğünde başının kanadığını fark etti. Aynı zamanda hareket eder etmez şiddetli ağrıları başladı. Tahmin ediyordu ki hem başından yaralıydı hem de kırıkları vardı. Hareket etmeden uzandığı yerden karanlık gökyüzüne baktı. Soğuk ama alabildiğine yıldızlı bir gökyüzü karşılamıştı onu bakar bakmaz. Çocukken her yıldızın bir insanı ifade ettiğine ve o insan öldüğünde yıldızının kaydığına inanırdı. Yıldız kayınca dilek tutmak ona mutluluk değil hüznün verirdi bu yüzden. Sonuçta birinin ölmüş olmasıyla dilek tutmasının alakasını anlayamamıştı. Uzun uzun gökyüzünü izlemeye devam etti. Tam o anda gökyüzünden bir yıldız kaydı. Acı çekse de gülümsedi Süreyya ve bu zamana kadar yapmadığı şeyi yaptı. Kayan yıldızın ardından dilek tuttu. Dileğini tutar tutmaz gözleri ağırlaştı ve göz kapaklarına artık direnecek takati kalmadığında gözlerini yumdu. Son hatırladığı yıldızlarla dolu gökyüzü ve acı içinde ona doğru yaklaşan sirenlerin sesiydi.

Uyandığında beyaz steril bir hastane odasındaydı. Cama doğru baktığında yağmur yağdığını gördü. Yağmur damlalarının birbiri içerisinde karışarak camdan akmasını izledi bir süre. Sonra hatırladı nasıl ve ne halde buraya geldiğini. Vücuduna baktığında kolunda ve bacağında alçı olduğunu gördü. Kafasına da dikiş atılmıştı. Nabız sesini makineden duymak onu rahatsız etse de sonradan alıştı. Dikkatini odada bulunanlara vermeye çalışsa da hafızası her zamanki gibi galip geliyordu. O gece ve o günün sabahında olanlara dönüyordu sürekli. O sabah ajandasına not ettiği tüm işleri halletmiş ve kahvesini içiyordu. Süreyya bir çiçekçi dükkânı işletiyordu ve işini çok seven biriydi. Tüm gün çiçeklerle birlikte olmak, onların ulaştığı insanları mutlu ettiğini bilmek bu mesleği seçerken ki en önemli sebeplerindendi. Bir de annesinden ona kalan anılardan. Annesi de bir çiçekçiydi ve öldüğünde dükkânı Süreyya'ya kalmıştı.

Çalışırken yorulduğunu hissetmezdi hiç. Çünkü sevdiği işi yaptığında çalışmış olmazsın sözüne inanıyordu. O sabahta her zamanki gibi dükkândan denize açılan manzarasına bakarken sahilde bir kırmızı bisikletin olduğunu gördü. Sahipsiz görünüyordu ve rengi Süreyya'yı çok etkilemişti. Çünkü çocukken onun da kırmızı bir bisikleti vardı ve sonradan çalınmıştı. Çok kızmıştı Süreyya bisikletini çalan hırsıza. Sonradan hayatı boyunca ondan bir şeyler çalan ve onu eksilten herkese bu kızgınlığı aynı olmuştu. Hayatına giren herkes sanki o gün kırmızı bisikletini çalan hırsız gibi duygularını alıp götürüyordu ondan. Ama diye geçirdi içinden Süreyya, bu izni onlara ben vermiş olmalıyım.

İşte o sabah sahilde gördüğü kırmızı bisikletin bir an ondan çalınan bisikleti olduğuna inandı. Bunun olması imkansızdı o da biliyordu ancak yine de karşı koyamadı bu hisse. Dükkânı kapatıp sahile doğru yürümeye başladı. Önce temkinli adımlarla yaklaştı bisiklete ve bir süre bankta oturdu. Sahibi gelirse utanırdı yapacağını düşündüğü şeyden. Bir saat kadar oturduktan sonra gelen biri olmayınca çevresine bakınarak bisiklete yaklaştı. Önce yakından uzun uzun baktı sonra dokunmaya sevmeye başladı. Rengi o kadar güzeldi ki sanki onu davet ediyordu kendisiyle yolculuğa çıkmasına. Süreyya içinde coşkuyla beliren bu hisse daha fazla engel olamadı ve bisiklete bindi. Uzun zaman olmuştu kullanmayalı ilkten korktu, temkinli pedal çevirmeye başladı. Sonra hızlandı ve sahil boyunca sürmeye başladı. Yüzüne değen güneşi, saçlarını dağıtan rüzgârı arkadaş belledi kendisine. O kadar sevinçli ve heyecanlıydı ki. Çocuk Süreyya geri gelmişti sanki. Hızlandıkça hızlandı. Yol su gibi akıp gidiyordu önünde. Kuş gibi hafif ve özgür hissetti kendini. Sonra iki yana açtı kollarını hızla yokuş aşağıya inerken, uçuyormuş gibi hissetti.

-Devamı gelecek.-

SAHANIN İÇERİSİNDE KALMA İSTEĞİ

İBRAHİM KARAKUŞ

Yazı yazmaya başladığımdan beri, sporun saha içerisinde kalmasını ve saha içerisinde gelişmesini isteyenlerden biriyim. Çünkü spor ne kadar saha dışarıyla meşgul olursa oyun kalitesini geliştirmek için yapılan veya yapılacak çalışmalar gündemden düşer ve izleyicilerin isteği, tamamen saha dışarısında yapılan açıklamalara veya gelişmelere odaklı olur.

Normalde de saha içerisine pek odaklanan bir yapımız yoktu. Fakat son zamanlarda artan ve saha içerisine odaklanmamızı sağlayacak spor programları, yöneticilerin yaptığı açıklamalar ve sosyal medya gazetecileri, sayıları artırmakta ve gündemi maalesef ki saha dışarısına taşımak için ellerinden gelenleri yapmaktadırlar.

Biz ise nasıl sistemli sporcu yetiştirebiliriz, altyapılarda kullanılan tesisleri nasıl geliştirebiliriz, spor fakülteleri öğrencilerinin daha fazla sahada yer alması için neler yapılabilir, spor programlarında yalnızca futbol odaklı değil, gelişmekte olan spor branşlarının da tanıtılması ve sporcu kazandırılması için neler yapılabilir? Gibi sorulara cevap olabilecek çalışmalar yapmak veya fikir vermek istiyoruz.

Fakat önümüzde saydığım tüm olumsuzlukların verdiği zorluklar bulunmakta. Çünkü çoğu spor takipçisi maalesef ki rakibi küçük düşürücü paylaşımlar yapmakta ve bundan keyif almakta. Gün geçtikçe de bu tür takipçilerin sayısı da artmakta. Tabi ki bu durum da bizler için sadece geçici bir engel. Çünkü birbirimize zarar vererek bir şey kazanmadığımızın, hepimizin aynı branşı geliştirmek ve yaygınlaştırmak için bulunduğumuzun farkına varacağımız günlerin yakında olduğunu hissediyoruz.

Rakibin yoksa sen de o branşta olamazsın düşüncesini yaymak ve rakibinin, aslında gelişimin için olmazsa olmazlardan biri olduğunu kabul ettirmek için çalışmalara hep birlikte beraber devam ediyoruz.

Umuyoruz ki amacımıza ulaşır ve bu düzensiz düzeni bozmak için daha da kalabalık oluruz.

ANLAYANLARIN HORTLAĞI

HEDİYE DAĞEŞEN

Anneannem hayata gözlerini yummadan önce bana şöyle söylemişti: "Kendini daima yenmek zorundasın Anka." Bu söyleyişinden o zaman pek bir şey anlayamamıştım. Ancak zaman bir su gibi akıp ilerleyince, gerçekten bu söyleyiş yaşamıma karşı olup, beni derinden etkileyen sözcüklerin kağıtlara dökülüşü gibi ruhumdan beni söküp almıştı. Bu öyle bir dokundu ki bana artık gözyaşlarım akmaz oldu. Bugün, anneannemin mezarının başındaydım. İşte o gözyaşlarım bu sefer kurudu. Mezarlığa gitmeden önce Sarıyer'in gözde çiçekçilerinden olan Lilyana Flowers'tan iris çiçeği aldım.

"Dükkanın sahibi her gittiğimde neden iris çiçeği alıyorsun Anka?" diye sorardı.

Ben de hep aynı cevapla onun düşüncelerini gölge bırakırdım: "Ölümler yaşayanlardan daha çok çiçek alır. İris Van Gogh'un en çok resmetmeyi sevdiği çiçektir ve ölüm anlamını taşır. Hepimiz elbet bir gün yüzüstü unutulacağımıza göre, iris gibi resmedilmeyi hak etmeliyiz Burhan Bey."

Bir şey söylemeden öylece çiçeği bana uzatır ve ücretini avucumun içinden alıp kasasına boş gözlerle koyardı. Sanırım Burhan Bey taşların yok olduğu vakit, yeni umutlara şahit olmak istiyordu. Ama yaşam bu şekilde kendini göstermek istemezdi. Doğru yoldan alınan her şeye karşı bedel ödetirdi. Bu bedeli yakında kendime ödetecektim...

Mezarlıktan ayrılmadan önce 30.yaş günümde kendi hayatıma kendim son verme kararı aldım. Öyle herkesin tren raylarına atladığı gibi olmayacaktı bu ölüm. Sessiz bir şekilde odamın büyük bir yerini kaplayan kitaplığımın çekmecesinde duran uyku haplarını bir çırpıda mideme indirecektim. Öyle sessiz bir ölüm olacaktı ki karanlıkla boğuşurken bile yankı oluşmayacaktı.

Mezarlıktan artık ayrılma vakti gelmişti. Çalıştığım kitapçıya doğru kestirme yoldan yoluma devam etmeye çalıştım. Oraya ulaşmaya çalıştığımda İstanbul'un trafiğinden kaçan çiftleri, beli kambur biçimde yürüyen yaşlı teyzeleri, birilerine zorla çiçek aldurmaya ikna eden gençleri ve sabah yürüyüşünde çocuklarını yanlarına alıp çantalarında su eksitmeyen anneleri...

Boğaz'a karşı ne kadar mutlu olduklarını gördüm. Ben ise onları sadece seyrediyordum. Ama artık gözlerimin önünde aydınlık olmayacaktı. Karanlık gecelerde bana yol gösteren yıldızların ışığına ait olacaktım. Sadece on gün beklemeliydim. Ondan sonrası mucizevi bir örtüden arındırılmış anılarım dahi kaybolacaktı.

Ama dediğim gibi hepimiz elbet bir gün yüzüstü unutulacağız.

Çalıştığım kitapçıya ulaşmama dakikalar kalmıştı. Yoğun trafikten ve trafik ışıklarını beklemekten bu süre ikiye katlanmak üzereydi. Sabır mekanizmamın olmadığı günlerde olduğum için korna seslerinin uğultusuna aldırmadan yeşil ışıkta karşıdan karşıya geçmeyi bile başaramadım. Yaşam durmuştu on gün sonrasını beklemeden. Bağışmalar ruhumun ötesinde ait olan yerlere doğru koşular ve ben beni anlayanların dünyasında bir hortlak olarak yalnız başıma kalakaldım.

BİSİKLET 2010 KISA FİLM İNCELEMESİ

YUSUF ERKAN

Gazi Mahallesi'nde yaşayan Fırat ve Babası hayatlarını idame ettirebilmek adına sokaktan çöp toplamaktadırlar. Babasıyla beraber çöp toplayıcılığı yaptığı esnada Fırat tesadüfen bir bisiklet bulur ve o bisikletle vakit geçireceği günlerin hayalini kurmaktadır. (Mubi.com)

Bisiklet 2010

Ulusal ve Uluslararası film festivallerinden çeşitli ödüller ve adaylıklar kazanan Bisiklet filmi her ne kadar izleyiciye sade ve çarpıcı bir hikaye anlatmaya çalışmış olsa da yapımın bütün bu çabalarına rağmen muhteşem bir iş olduğunu söyleyebilmek ne yazık ki oldukça güç. Şimdi dilerseniz hiç vakit kaybetmeden Bisiklet(2010) filmini detaylı bir şekilde incelemeye başlayalım.

Uyarı: Bisiklet(2010) filmi pozitif ve negatif yönler başlıklı kısımlardan itibaren Spoilerlı (Sürpriz bozanlı) bir şekilde ele alınmaya çalışılacaktır!!!

1.Filmin Pozitif (Olumlu) Yönleri

Öncelikle filmi incelemeye meşhur bir atasözümüz olan ,yiğidi öldür, hakkını yeme, sözüyle başlamak istiyorum. Çünkü yapım oldukça özenli bir iş olarak izleyiciye sunulmuş gerek oyunculuk gerekse de hikaye ve teknik bakımdan. Ayrıca bu film Serhat Karaaslan'ın ilk yönetmenlik görevini üstlenmekte olduğu bir yapım. Bu açıdan düşündüğümüzde Serhat Karaaslan ve ekibinin eli yüzü düzgün bir iş çıkardığını rahatlıkla söyleyebilirim. Bisiklet Filmi genel olarak hikaye ve oyunculuk yönünden öne çıkan bir iş. Özellikle Filmde Fırat karakterine hayat vermekte olan Baran Salman ve Baba karakterini canlandıran Mehmet Ünal'ın oyunculuk performansları gayet iyi ve son derece dengeli bir düzeyde filmin içerisinde yer almaktadır. Filmde bir diğer beğendiğim oyunculuk performansı ise Evsiz adam karakterini canlandıran Musa Karagöz'e ait. Musa Karagöz'ün performansı ve filmde yer aldığı süre her ne kadar Mehmet Ünal ve Baran Salman'la aynı seviyede olmasa da Musa Karagöz'ün oyuncululuğunun yapıma artı kattığını rahatlıkla söyleyebilirim. Şimdi isterseniz biraz da filmin diğer pozitif özelliklerinden bahsedelim.

Çuval Detayı

Filmin 01:45'nci dakikasında ana Karakterimiz Fırat ve babasını yol kenarından çöp topladıkları esnada görmekteyiz. Bu Sahnede izleyicinin dikkatini çuvalda yazmakta olan "Güçlü Un " yazısına ve sahnedeki karakterlere yöneltebilmek adına kullanılan Geniş Plan çekim tekniği Fırat ve Babasını canlandıran oyuncuların performansı ile birleşiyor ve bu sahneyle beraber Yönetmen Serhat Karaaslan ve ekibi hem yapımın hikayesine hem de diğer pozitif yönlerine katkı sunmayı başarıyor.

Filmin Negatif Yönleri

Bu Yapım her ne kadar Serhat Karaaslan'ın ilk yönetmenlik deneyimini sergilemekte olduğu eli yüzü düzgün bir iş olarak karşımıza çıksa da her sinema eserinde olduğu gibi Bisiklet filminde de bazı eksiklikler söz konusu. İlk olarak değinmek istediğim negatif yönlerden biri maalesef ki filmin çekim tekniklerinde yaşanmakta olan bazı sorunlardır. Bu duruma yönelik en net örneklerden biri Ana karakterimiz Fırat'ın Evsiz Yaşlı Adam'ın elindeki bisiklet tekerini gördüğü sahnedir. Bu sahne her ne kadar omuz kamerası çekimi üzerinden son derece özenli ve doğal bir şekilde yapılmaya çalışılmış olsa da maalesef bisikletin tekerleğini görebilmemiz adına gerçekleştirilen Tilt Hareketinde (Kameranın Yukarıdan aşağıya doğru dikey yönde çevrilmesi) Kameranın titremesi maalesef hem izleyicinin dikkatini dağıtmakta hem de estetik açıdan kötü bir görüntü izlememize sebebiyet vermektedir. (Açık Ders Ankara.com)

Teknik anlamda değerlendirmek istediğim bir diğer bölüm ise Fırat'ın bisikletini satmasının ardından Babasına ayakkabı aldığını görmekte olduğumuz sahnede yaşanmaktadır. Bu Sahnedeki sorun Ayakkabı satıcısının Fırat'tan parayı alışını ve sattığı ayakkabıları düzenlediğini gördüğümüz kısmın karıncalı bir şekilde ekrana yansımaları durumudur. Bu sebepten ötürü estetik açıdan kötü bir görüntüye daha şahit olmaktadır. Fakat Bisiklet filmi Fırat'ın babasına ayakkabı alışı ve ardından hiçbir şey olmamış gibi hayatına devam edebildiği son üzerinden "hayatımızdaki her probleme rağmen birbirimize destek olmaya devam edebildiğimiz sürece yaşamak için her daim bir umudumuz olabilir" şeklindeki mesajı sayesinde eli yüzü düzgün bir yapım olarak izleyicinin dikkatini ekebilmeyi başarıyor.

TELETEKST DERGI

YAYIN SONA ERDİ

Bir sonraki sayıda görüşmek
üzere...

